

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6CdoNa/2/2026
Identifikačné číslo spisu: 8724205199
Dátum vydania rozhodnutia: 26.02.2026
Meno a priezvisko: JUDr. Terézia Mecelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:8724205199.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky E. C. J., narodenej XX. W. XXXX, G. L., L. V. XXXXX, zastúpenej advokátom JUDr. Jánom Zoričákom, Batizovce, Lúčna 516/6, proti odporcovi N. R., narodenému XX. A. XXXX, G. L., L. V. XXXXX, zastúpenému advokátom JUDr. Jánom Jenčom, Poprad, 1. mája 221/19, o nariadenie neodkladného opatrenia, vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 18C/94/2024, o dovolaní odporcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 27. marca 2025 sp. zn. 8Co/7/2025, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Prešove z 27. marca 2025 sp. zn. 8Co/7/2025 v zmeňujúcej vyhovujúcej časti a v časti trov konania z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 10. januára 2025 č. k. 18C/94/2024-25 zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa navrhovateľka domáhala, aby súd zakázal odporcovi (osobe, voči ktorej návrh smeruje) na 18 mesiacov vstupovať na jej pracovisko, kontaktovať ju písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami a približovať sa k nej na vzdialenosť menšiu ako 30 metrov; navrhovateľke nepriznal nárok na náhradu trov konania. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 325 ods. 1 a ods. 2 písm. f), g) a h), § 328 ods. 2, § 329 ods. 1, § 330 ods. 1, § 333 a § 334 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). Vecne dôvodil, že navrhovateľka nedostatočne osvedčila potrebu bezodkladnej úpravy pomerov, pretože neosvedčila, že bola ohrozená vulgárnymi verbálnymi útokmi zo strany odporcu a že tieto útoky majú stúpajúcu tendenciu a je predpoklad opakovania a zintenzívnenia tohto správania. Nebolo preukázané, žeby odporca ohrozoval život a zdravie navrhovateľky (riaditeľky) a ostatných zamestnancov G. (ďalej len „zariadenie“) takým spôsobom, že by bolo potrebné uložiť mu povinnosť nepribližovania sa k navrhovateľke na menej ako 30 metrov po dobu 18 mesiacov. Pokiaľ odporca disponuje plnou mocou od zamestnankyne uvedeného zariadenia, má právo na písomnú a elektronickú komunikáciu so štatutárnym zástupcom. Budova zariadenia nie je osobným vlastníctvom navrhovateľky a úpravou vnútorného poriadku je možné zabezpečiť pohyb osôb v tomto zariadení. Názorové odlišnosti nie sú dôvodom na uloženie opatrení navrhovaných v takom širokom rozsahu a navrhovateľke nič nebráni

domáhať sa svojich práv inými prostriedkami. Rozhodnutie o trovách konania právne odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 CSP a vecne neúspechom navrhovateľky v konaní a žiadanými vzniknutými trovami na strane odporcu.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej tiež len „odvolací súd“ a spolu so súdom prvej inštancie tiež len „nižšie súdy“) na odvolanie odporcu uznesením z 27. marca 2025 sp. zn. 8Co/7/2025 podľa § 388 CSP uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že odporcovi uložil, aby po dobu 18 mesiacov od doručenia uznesenia I. nevstupoval do areálu zariadenia, II. nekontaktoval navrhovateľku písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami, s výnimkou písomnej komunikácie prostredníctvom poštového podniku v rozsahu a za účelom nevyhnutne potrebnom na zastupovanie V. C.Ú., narodenej X. W. XXXX, I., I. X, v zmysle udelenej plnej moci a III. nepribližoval sa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 30 metrov, s výnimkou účasti na úkonoch súdu a orgánov verejnej moci; v prevyšujúcej časti návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, navrhovateľke priznal voči odporcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Zmenu uznesenia a vyhovieť návrhu odôvodnil osvedčením dôvodnosti nariadenia neodkladného opatrenia zo strany navrhovateľky, keďže v návrhu uviedla okolnosti správania sa odporcu a svoje obavy a strach. Navrhovateľka označila dôkazy, a to spisový materiál vedený na OO PZ Vysoké Tatry, z ktorého odvolací súd zistil, že dňa 31. októbra 2024 podala trestné oznámenie vo vzťahu k odporcovi pre podozrenie zo spáchania trestného činu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru a trestného činu nebezpečného prenasledovania. Vec bola uznesením OO PZ Vysoké Tatry odovzdaná Okresnému úradu Poprad - Odbor všeobecnej a vnútornej správy na prejednanie priestupku; uznesenie nadobudlo právoplatnosť až 20. januára 2025, teda po rozhodnutí súdu prvej inštancie. Vychádzajúc z podaného trestného oznámenia, ako aj v čase rozhodovania súdu prvej inštancie neprávoplatného uznesenia o postúpení veci na prejednanie priestupku, mal odvolací súd tvrdenia navrhovateľky za osvedčené. Správaním opísaným v návrhu je ohrozovaná telesná a duševná integrita navrhovateľky a odstránenie tohto stavu nie je možné dosiahnuť inak ako zákazom alebo obmedzením priblíženia sa k navrhovateľke. Nariadením neodkladného opatrenia nebude odporca nijako obmedzený na svojich právach. Odporca disponuje plnomocenstvom na zastupovanie zamestnankyne V. C.F. a na jeho základe je oprávnený komunikovať s navrhovateľkou, avšak iba ako so štatutárnou zástupkyňou a nie nad nevyhnutnú mieru. Poukázal na vyjadrenie odporcu, ktorý poprel obvinenia navrhovateľky, tvrdil, že pracovisko navrhovateľky navštívil trikrát a ani raz sa nesprával agresívne a na svoju obranu k vyjadreniu priložil emailovú komunikáciu, trestné oznámenie, zápisnicu o výsluchu svedka, vyjadrenia z inšpektorátu práce a zvukový záznam rozhovoru s navrhovateľkou. Odvolací súd k tomu uviedol, že na predložený zvukový záznam nemohol prihliadať, pretože navrhovateľka nebola vopred upovedomená o jeho vyhotovovaní a na nahrávanie nedala súhlas. Odvolací súd zmeňujúcim uznesením nevyhovel návrhu v časti komunikácie odporcu s navrhovateľkou prostredníctvom poštového podniku, keď pripustil komunikáciu v rozsahu nevyhnutnom na zastupovanie V. C. a v tejto časti návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Rozhodnutie o trovách konania právne odôvodnil ustanovením § 396 ods. 1 a 2, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 CSP a vecne plným úspechom navrhovateľky, keď odvolací súd návrh zamietol len v nepatrnej časti.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal odporca (ďalej aj len „dovolateľ“) dovolanie. Dovolanie odôvodnil ustanovením § 420 písm. f) CSP, t. j. nesprávnym procesným postupom súdu znemožňujúcim strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a § 421 ods. 1 písm. a) CSP, t. j. nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom v otázke, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Navrhol zrušiť zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu, ktorým uložil odporcovi obmedzenia, a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Rozsiahlo citujúc judikatúru zaoberajúcu sa všeobecne platnými pravidlami súdneho procesu, odôvodňovaním súdnych rozhodnutí, dokazovaním, východiskami pri nariaďovaní neodkladných opatrení, ako aj zneužitím práva v rozpore s dobrými mravmi, namietal arbitrárnosť a svojvoľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu, nesprávne zistený skutkový stav a neosvedčenie potreby bezodkladnej úpravy pomerov. V napadnutom uznesení odvolací súd neuviedol dôvody, na základe ktorých sa odklonil od skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie, neposkytol žiadne odpovede na argumentáciu odporcu uvedenú v jeho vyjadrení, nevyjadril sa

k skutočnostiam vyplývajúcim z policajného spisu, tvrdenia navrhovateľky hodnotil jednostranne a odmietol vykonať kardinálny dôkaz prehratím nahrávky a jeho nevykonanie odôvodnil v rozpore so zákonom a súdnou praxou. Súd pritom môže za určitých podmienok, aplikujúc test proporcionality, vykonať aj nezákonne získaný dôkaz; s tým sa však odvolací súd nevysporiadal. Namietal, že z napadnutého rozhodnutia nie je vôbec zrejмый dôvod uloženia opatrení práve na dobu 18 mesiacov, dôvod zákazu priblíženia práve na vzdialenosť 30 metrov. Odvolací súd prevzal navrhované opatrenia, hoci odporujú logike; odporca zastupuje svoju družku v pracovných vzťahoch so zamestnávateľom, pritom je aj predsedom odborov pôsobiacich na pracovisku, kde mu bol zakázaný prístup, odporca teraz nemôže zastupovať záujmy aj ďalších členov odborovej organizácie. Odporcovi bol zakázaný vstup do zariadenia, ktoré nie je súkromným podnikom, ale štátnou rozpočtovou organizáciou; aj bez súdom uloženého zákazu pritom odporca nemôže prejsť cez vrátnicu bez súhlasu príslušného pracovníka a navrhovateľka ho ani vôbec nemusí prijať. Odporcovi bol zakázaný vstup aj do verejne prístupnej budovy - rekreačného a stravovacieho zariadenia. Napadnuté rozhodnutie tak bezbreho a nad prípustnú mieru zasahuje do práv odporcu, pričom uložené opatrenia sú neprimerané dôvodom uvádzaným v návrhu a intenzite údajného porušovania práv navrhovateľky. Odvolací súd neskúmal existenciu podmienok pre dočasnú úpravu pomerov medzi stranami z dôvodu bezprostredne hroziacej ujmy. Dovolateľ namietal aj právne posúdenie veci odvolacím súdom, pričom nesprávne bola posúdená otázka, či je možné v konaní, v ktorom podstatou je komunikácia zamestnanca, resp. jeho splnomocnenca so zamestnávateľom, resp. jeho štatutárom v pracovnej záležitosti s vplyvom na trvanie pracovného pomeru zamestnanca, použiť a za akých okolností zvukovú nahrávku takejto komunikácie získanú bez predchádzajúceho súhlasu zamestnávateľa.

4. Navrhovateľka vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že odporca nenaplnil dovolacie dôvody, jeho tvrdenia sú zavádzajúce a ak sa nedopúšťa konania, ktoré je predmetom zákazu v napadnutom rozhodnutí, potom nemôže byť obmedzený na svojich právach. Navrhla dovolanie odporcu odmietnuť ako nedôvodné.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo odvolacím súdom rozhodnuté, a to za splnenia podmienky jej reprezentácie v dovolacom konaní i spísania dovolania na to určenou osobou (§ 429 ods. 1 CSP), skúmal predovšetkým bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou) prípustnosť dovolania, pričom dospel k záveru, že uznesenie odvolacieho súdu v napadnutej časti je potrebné zrušiť.

6. Podľa § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

7. V zmysle § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú vymenované v § 420 písm. a) až f) CSP.

8. Najvyšší súd už v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/236/2016 (publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 19/2017) uviedol, že základným a spoločným znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je prípustné dovolanie podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z § 420 CSP, dovolací súd prednostne skúma, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti v dovolaní tvrdenej procesnej vady v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP pristúpi dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení.

9. V danej veci bola uvedená podmienka splnená, t. j. že rozhodnutie o navrhovanom neodkladnom možno považovať za rozhodnutie vo veci samej (smeruje k rozhodnutiu, ktoré nevykazuje charakter dočasnosti a predbežnosti poskytovanej petitórnej ochrany a samotné nariadenie neodkladného opatrenia tak konzumuje vec samu) a súčasne je namietaná vada v zmysle § 420 CSP [§ 420 písm. f) CSP].

10. K dovolaniu odporcu je ale potrebné uviesť, že toto hraničilo s nepreskúiteľnosťou podania, keď odporca v neprimerane rozsiahlom, neprehľadnom podaní (počet strán 51) napadol rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré bolo stručné (teda nebola potreba reagovať na rozsiahlu argumentáciu, táto je uvedená na stranách 3 až 5 odôvodnenia, v danom prípade cca 2 a pol strany). Kvantita nie je vždy zárukou kvality. O porozumení problematiky svedčí to, keď dovolanie výstižne popíše nedostatky konania a rozhodnutia, a nie to, keď dovolanie je plné bezobsažného, všeobecného a niekedy aj veci sa netýkajúceho opisu skutočností a citácií. V dovolacom konaní je podmienka povinného zastúpenia strany advokátom, z čoho pramení očakávanie istej odbornosti (a schopnosti vystihnúť podstatu) a ochrany práv strany v spore. V snahe pochopiť podanie spísané advokátom by samotná strana (klient) strávila niekoľko hodín len jeho čítaním (nehovoriac o protistrane, ktorá chce na takéto podanie reagovať). Najvyšší súd však vyabstrahoval z tohto dovolania relevantné námietky, ktorými sú námietky týkajúce sa nedostatku odôvodnenia rozhodnutie odvolacieho súdu, nevysporiadanie sa s procesnou obranou odporcu a nevykonanie dokazovania zvukovým záznamom.

11. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) odvolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1Cdo/42/2017, 2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/2017 a 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto posudzoval opodstatnenosť argumentácie odporcu, že v konaní (pred odvolacím súdom) došlo k ním tvrdenej vade zmätočnosti.

12. Pojmovým znakom vady zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. f) CSP je, že k nej došlo nesprávnym „procesným“ postupom súdu, ktorý znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol konanie), znemožňujúca strane sporu (skôr a dnes ešte v mimosporových konaniach stále účastníkovi konania) realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (tu por. R 129/1999 a 1Cdo/202/2017, 2Cdo/162/2017, 3Cdo/22/2018, 4Cdo/87/2017, 5Cdo/112/2018, 7Cdo/202/2017 a 8Cdo/85/2018). Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

13. K odôvodneniu rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd uvádza, že jedným z aspektov práva na spravodlivý proces, ktorý je chránený v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (ústavný zákon SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (príloha oznámenia FMZV ČSFR č. 209/1992 Zb., ďalej len „Dohovor“), je okrem práva domáhať sa svojho práva na nezávislom a nestrannom súde (prístup k súdu) aj právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo účastníka na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia síce neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania, avšak z odôvodnenia rozhodnutia musia byť zrejmé všetky pre rozhodnutie podstatné skutočnosti objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia.

14. Včlenením formulácie o práve na spravodlivý súdny proces do textu zákona [§ 420 písm. f) CSP] sa požiadavky na odôvodnenie rozhodnutia neliberalizovali, ale naopak, sprísnilo (IV. ÚS 314/2020, ZNaU 69/2020).

15. Ustanovenie § 388 CSP odvolaciemu súdu umožňuje zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie len za predpokladu, že nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 CSP), ani na jeho zrušenie (§ 389 ods. 1 CSP).

16. Možnosť zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie je vlastnosťou apelačného opravného systému, vrátane systému neúplnej apelácie, na ktorom je založené odvolacie konanie v sporovom konaní. Pokiaľ nie je možné rozhodnutie potvrdiť, pretože odvolanie je úplne alebo sčasti dôvodné a zároveň tu nie sú dané dôvody pre zrušenie rozhodnutia, je povinnosťou odvolacieho súdu preskúmať skutkovú i právnu stránku veci a meritórne rozhodnúť (porov. Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1297 - 1299 s.).

17. Pri zmene rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd nahrádza toto rozhodnutie svojím rozhodnutím; rozhodnutie odvolacieho súdu musí preto obsahovať nielen úplné a výstižné zdôvodnenie, ale aj všetko to, čo je potrebné z hľadiska určitosti a vykonateľnosti rozhodnutí o otázkach predstavujúcich predmet odvolacieho konania vrátane súvisiacich otázok, ako je náhrada trov a pod. (Z IV, s. 44).

18. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

19. Podľa § 234 ods. 2 CSP ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

20. V súlade s § 220 ods. 2 a § 234 ods. 2 v spojení s § 393 ods. 2 CSP musí súd v odôvodnení rozhodnutia podať výklad opodstatnenosti a zákonnosti výroku rozhodnutia a musí sa vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený s poukazom na zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia súdu nižšej inštancie navyše musí byť aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v dovolacom konaní. Ak rozhodnutie súdu nižšej inštancie neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP v spojení s § 393 ods. 2 CSP, je nepreskúmateľné. Takéto arbitrárne rozhodnutie súdu odníma strane sporu možnosť uskutočňovať procesné práva a v konečnom dôsledku porušuje jej právo na spravodlivý súdny proces [čo zakladá vadu konania podľa § 431 ods. 1 CSP v spojení s § 420 písm. f) CSP], pretože jej upiera možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci opravných prostriedkov.

21. Dovolací súd dospel k záveru, že zmeňujúce rozhodnutie odvolacieho súdu v napadutej časti nezodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia, keď jeho odôvodnenie neobsahuje žiadnu zrozumiteľnú (niečím podloženú) úvahu, prečo odvolací súd dospel k záveru o dôvodnosti návrhu navrhovateľky. Nie je v žiadnom prípade postačujúce (preto nemôže byť ani presvedčivé), keď odvolací súd oprie svoj záver len o tvrdenia navrhovateľky, ktoré odporca popiera, a o rozhodnutie o postúpení veci na prejednanie priestupku, pričom odvolací súd na procesnú obranu odporcu vôbec nereaguje (s jednou výnimkou). Odporca uviedol vlastné skutkové tvrdenia a priložil emailovú komunikáciu, trestné oznámenie, zápisnicu o výsluchu svedka, vyjadrenia z inšpektorátu práce a zvukový záznam rozhovoru s navrhovateľkou. Jediné, na čo odvolací súd reagoval, bol zvukový záznam s tým, že tento nevykoná, pretože navrhovateľka nebola vopred upovedomená o jeho vyhotovovaní a na nahrávanie nedala súhlas.

22. Podľa čl. 16 ods. 2 CSP súd pri prejednávaní a rozhodovaní veci nezohľadňuje skutočnosti a dôkazy, ktoré boli získané v rozpore so zákonom, ibaže vykonanie dôkazu získaného v rozpore so zákonom je odôvodnené uplatnením čl. 3 ods. 1.

23. Prípustnosť nezákonne získaného dôkazu je determinovaná testom proporcionality, prostredníctvom ktorého súd skúma, či je zásah do základných práv odôvodnený alebo nie. Z odôvodnenia odvolacieho súdu nevyplýva, že predmetný test v súvislosti s dôkazom odporcu odvolací súd urobil.

24. Test proporcionality je z hľadiska svojej štruktúry budovaný na posudzovaní troch kritérií. Test proporcionality pozostáva z posudzovania nasledujúcich troch krokov. Prvým krokom je test dostatočne dôležitého cieľa - test vhodnosti, ktorého obsahom je riešenie otázky, či zásah smeruje k cieľu, ktorý je dostatočne dôležitý na ospravedlnenie zásahu a test racionálnej väzby medzi zásahom a cieľom zásahu, či daným prostriedkom je možné dosiahnuť akceptovateľný cieľ. Druhým krokom je test nevyhnutnosti - test potrebnosti použitia daného prostriedku zásahu, ktorého obsahom je posudzovanie otázky, či nebolo v danej súvislosti možné použiť menej invazívny zásah. Tretím krokom je test proporcionality v užšom slova zmysle, ktorý zahŕňa jednak praktickú konkordanciu, ktorej obsahom je test zachovania maxima z oboch dotknutých základných práv, ako aj tzv. Alexyho vážiacu formulu, vážiaci vzorec (ÚS SR II ÚS 152/08).

25. Ide o závažné nedostatky odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu (nezrozumiteľná úvaha o dôvodnosti návrhu, nevysporiadanie sa s procesnou obranou odporcu a absencia testu proporcionality), že došlo k porušeniu práva odporcu na spravodlivý proces [§ 420 písm. f) CSP].

26. Dovolacím súdom konštatovaná procesná vada zmätočnosti uvedená v ustanovení § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť dovolania; zároveň je však tiež dôvodom, so zreteľom na ktorý musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie bez ďalšieho zrušiť.

27. K namietanému nesprávnemu posúdeniu (§ 421 ods. 1 CSP) dovolací súd uvádza, že prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým tento rozhodol o odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, je vylúčená ustanovením § 421 ods. 2 CSP [Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n)]. Dovoláním napadnutým uznesením odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia [§ 357 písm. d) CSP].

28. V závere dáva dovolací súd do pozornosti odvolaciemu súdu ust. § 336, resp. v danom prípade ust. § 337 CSP.

29. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 CSP). Ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 450 CSP). Najvyšší súd v súlade s týmito ustanoveniami preto zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu v napadnutej časti a vec mu vrátil na ďalšie konanie, majúc za to, že náprava zrušením len rozhodnutia odvolacieho súdu je v tomto prípade možná i postačujúca (§ 449 ods. 2 CSP) a vychádzajúc z toho, že tým, komu bolo namieste pričítať dovoláním vytýkanú vadu zmätočnosti, bol len odvolací súd.

30. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP). Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP).

31. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.